

schen

” Jag är en sån som alltid måste flyga högre än igår, och då måste man byta jobb ibland

Ny tidningsdrottning? Nej, men VF har fått en försäljningschef som slipats på bland annat Värnpliktsverket, Pictura och Handelskammaren Värmland. Därmed vet hon ett och annat om hur projekt ska riggas för att komma i hamn, hur man får alla i båten att ro åt samma håll och hur pengar skapas i tuff konkurrens.

– Men det krävdes toppbetyg för att komma in på utbildningen så jag fick jobba två år för att plussa på med arbetslivspoäng, berättar hon.

År ett var hon hemsamarit i Karlstad, år två åkte hon till England som aupair.

– Hushållerska, rättar hon. I ett ofantligt kråkslott på landet hos en avdankad lord utan körkort, hans sängliggande fru och tolv-åriga unge.

Första reaktionen var att ringa till pappa och skria efter en retur-biljett, pronto, men sedan bet hon ihop.

– Jag lärde mig att man inte ger upp och att allting inte är roligt från början. Det var ett nyttigt år för mig, säger hon strängt och knycker på nacken.

1984 kom hon in på informatörslinjen och tre år senare kom hon ut. Till nästa utmaning: att välja mellan ett informationsjobb i Göteborg, ett reseledarjobb på Rhodos och en karl i Karlstad.

Honom hade hon valt ut året dessförinnan och annonserat saken

för sina vänner: ”inne i den där affären jobbar han som jag ska gifta mig med”.

– Fast det visste inte han, skratrar hon. Vi träffades på kåren där jag jobbade och han festade. Han var tolv år äldre och inte så värst imponerad av mig. Först. Men sedan blev han, säger hon triumferande.

Så till den grad att han friade för att avstyra resan till Rhodos. Och så fick det bli, även om det sved att ringa återbud till jobbet.

– Men idag vet jag att jag valde helt rätt.

Det fick bli en karriär på hemmaplan i stället; som informationschef på Värnpliktsverket, studiochef på Pictura och projektansvarig på handelskammaren. Från strikta män i uniform till kreativa designers med bambuflåtar här till euprojektande bland värmländska entreprenörer; det är en resa hon kan berätta mycket om och som givit insikt i det mesta.

– Jag har haft otroligt intressanta jobb och stortrivts på alla. Men jag vill ju alltid flyga högre imorgon och då

måste man byta arbetsplats ibland, säger hon och låter verkligen be-drövad över att ha behövt lämna.

– **Särskilt handelskammaren**, säger hon med övertygelse. Det var rena sorgearbetet. Men jag drivs av pengar in, pengar ut. Handelskammaren är ingen vinstdrivande organisation; nu vill jag vara där pengar skapas igen.

Privat förblir dock projektet alltid ett och samma: familjen i alla lägen. Hon är en hönsamma av rang och trixandet med småbarn och heltidsjobb har ersatts av intensivt curlande framför fötterna på oändligt älskade ungar:

– Jag är så oerhört rädd om dem och skjutsar dem överallt så att de inte ska behöva slita ut sina ben. Jag vakar över dem jämt och vill vara nära, nära...

Nu när de blivit större är dörren ibland stängd och det svider hårt:

– Det gick så fort! Det är en sorg att inte ha samma tillgång till sina barn som förr, det finns liksom ingen automatik längre i fredagsmys med mamma och chipsen i soffan.

Hon är förvånad över att hon som all-

tid flugit själv har så svårt att låta barnen göra det.

– Det är klart att de ska flyga... men jag vill helst sitta på ena ving- en och se till att de inte kraschar! kvider hon och kniper ihop ögonen.

Nu får hon hålla till godo med att köra aktiva barn hit och dit med bilen, och sover med familjens logistikschema under kudden. Var tid har sina glädjeämnen.

Hennes nya jobb är som sagt också ett stort glädjeämne. Inte bara för egen del; med emfas hävdar hon också bestämt att här finns det utmärkta produkter att saluföra.

– Men de måste förpackas på ett nytt sätt. Mediabranschen är tuff och snabbt föränderlig och marknadsföringen måste vara likadan.

Passar alltså som hand i handske på Ulrika Obstfelder Peterson som efter lite begrundan karakteriserar sig själv som just detta: en förpackande människa.

TEXT: CHRISTINA WIKSTRÖM
FOTO: ERIK MÅRTENSSON

FAKTA

Namn: Eva Ulrika Obstfelder Peterson

Ålder: 45 år

Familj: maken Anders, Oskar, 16 och Klara, 9 år, samt två vuxna bonusbarn

Bor: Karlstad

Fritid: åker skidor, stavgår, läser, serverar barnens aktiviteter, diverse "hemmaprojekt"

Äter: blodiga biffar

Dricker: mineralvatten, kaffe och rödvin

Senaste bok: Ninas resa av Lena Einhorn

Senaste film: Mamma Mia!

Roas av: delaktighet = att vara med, helst överallt

Oroas av: barnens framtid

Tror på: Gud och människans möjligheter

Vill helst: vara delaktig, helst i allt

Tre viktiga saker: mobilen, filofaxen och mat på regelbundna tider

Sådan är jag: intresserad, drivande och positiv

Integrerad Automation
Industriella system och konsulttjänster

MIDROC Automation
www.midrocautomation.se • 054-13 05 50

GARDINER
för kontor och hem från Gardinbussen

Ring 020-444 555 så kommer vi med 400 prover. Vi mäter, syr och hänger upp. Enklare kan det inte bli.
020-444 555
www.gardinbussen.se

När det gäller sten...

BÄCKMANS
BR. BÄCKMANS STENHUGGERI
Karlstad
054-53 40 70 • www.backmanssten.se